

USTAWA
z dnia 16 grudnia 2010 r.

**Opracowano na pod-
stawie Dz. U. z 2010
r. Nr 257, poz. 1724.**

**o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym
oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}**

Art. 1.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176 oraz z 2010 r. Nr 140, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady tworzenia i funkcjonowania systemów obowiązkowego i umownego gwarantowania środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub należnych z tytułu wierzytelności;”;

2) w art. 2:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) deponent – osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, o ile posiada ona zdolność prawną, oraz podmioty, o których mowa w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, będące stroną umowy imiennego rachunku bankowego lub posiadające wynikającą z

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy 2009/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2009, str. 3).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze i ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228.

czynności bankowych wierzytelność do banku objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, oraz osoby, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 26q, o ile ich wierzytelność do banku stała się wymagalna przed dniem spełnienia warunku gwarancji, z wyłączeniem:

- a) Skarbu Państwa,
- b) banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe,
- c) spółek prowadzących giełdę, rynek pozagiełdowy lub alternatywny system obrotu, firm inwestycyjnych, zagranicznych firm inwestycyjnych, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską oraz Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384),
- d) krajowych i zagranicznych zakładów ubezpieczeń, krajowych i zagranicznych zakładów reasekuracji w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, Nr 126, poz. 853 i Nr 127, poz. 858) oraz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.⁴⁾),
- e) narodowych funduszy inwestycyjnych, firm zarządzających w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.⁵⁾),
- f) funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy zagranicznych, spółek zarządzających, oddziałów towarzystw inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁶⁾),
- g) otwartych funduszy emerytalnych, pracowniczych funduszy emerytalnych, powszechnych towarzystw emerytalnych, pracowniczych towarzystw emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189, Nr 127, poz. 858 i Nr 182, poz. 1228),

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 102, poz. 691, Nr 82, poz. 557 i Nr 133, poz. 922, z 2008 r. Nr 225, poz. 1486, z 2009 r. Nr 91, poz. 739 i Nr 97, poz. 802 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145 i Nr 43, poz. 246.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 47, poz. 298, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 281, poz. 2775 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228.

- h) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁷⁾),
 - i) osób posiadających w dniu spełnienia warunku gwarancji pakiet co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, a także osób, które w stosunku do nich są podmiotami dominującymi lub zależnymi w rozumieniu art. 3 pkt 16 i 17 ustawy, o której mowa w lit. c, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji,
 - j) członków zarządu i rady nadzorczej banku krajowego oraz osób pełniących w tym banku funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów w centrali banku, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów tego banku, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji,
 - k) dyrektorów oraz zastępców dyrektora oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, jeżeli osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji;
- 2) środki gwarantowane – środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji, potwierdzone dokumentami imiennymi wystawionymi przez ten bank lub imiennymi świadectwami depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, powiększone o naliczone odsetki do dnia spełnienia warunku gwarancji, a także kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 26q, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji – do wysokości określonej ustawą, z wyłączeniem papierów wartościowych innych niż opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, a także listów zastawnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.⁸⁾), oraz środków, o których mowa w art. 26s ust. 2;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354 oraz z 2009 r. Nr 127, poz. 1045.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

„4) spełnienie warunku gwarancji:

- a) w przypadku banku krajowego – wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości,
- b) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – wydanie przez zagraniczny sąd lub zagraniczny organ orzeczenia, postanowienia lub decyzji, którymi pozbawiono lub ograniczono podmiot objęty systemem gwarantowania w prawie zarządu jego majątkiem lub poddano kontroli celem jego reorganizacji lub likwidacji, w ramach postępowania upadłościowego w państwie macierzystym,
- c) w przypadku oddziału banku zagranicznego, wystąpienie jednego z poniższych zdarzeń:
 - wydanie przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1037 i nr 230, poz. 1509), wszczętego wobec banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału,
 - wszczęcie postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) dzień spełnienia warunku gwarancji:

- a) w przypadku banku krajowego – dzień wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego jako dzień zawieszenia działalności banku i ustanowienia zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości,
- b) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – dzień obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odpowiedniego orzeczenia, postanowienia lub decyzji, o których mowa w pkt 4 lit. b,
- c) w przypadku oddziału banku zagranicznego, dzień wystąpienia jednego z poniższych zdarzeń:
 - wydania przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, wszczętego wobec banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału,

– wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

d) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niedostępność środków – sytuację, w której środki gwarantowane nie mogą być wypłacone od dnia spełnienia warunku gwarancji (dzień niedostępności środków);”,

e) skreśla się pkt 6,

f) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przejęcie banku – nabycie przedsiębiorstwa prowadzonego przez bank znajdujący się w sytuacji niebezpieczeństwa niewypłacalności lub jego części, a także przejęcie banku na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego wydanej na podstawie przepisów art. 147 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 albo art. 158 ust. 1, 2 lub ust. 4 ustawy – Prawo bankowe;”,

g) dodaje się pkt 9–14 w brzmieniu:

„9) system gwarantowania – system utworzony i funkcjonujący na podstawie ustawy;

10) oficjalnie uznany system gwarantowania – system gwarantowania środków gwarantowanych, utworzony i urzędowo uznany w państwie macierzystym oddziału instytucji kredytowej, do którego należy ta instytucja;

11) postępowanie upadłościowe w państwie macierzystym – prowadzone na podstawie prawa innego państwa będącego członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) postępowanie sądowe lub administracyjne, w tym także postępowanie zabezpieczające, w ramach których mienie instytucji kredytowej jest poddane kontroli lub zarządowi sądu lub innego organu w celu reorganizacji lub likwidacji tej instytucji, jeżeli skutkiem tego postępowania jest zawieszenie lub ograniczenie realizacji zobowiązań wobec deponentów;

12) system wyliczania – system informatyczny podmiotu objętego systemem gwarantowania, przeznaczony do zapewnienia możliwości niezwłocznego uzyskania wszelkich danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych;

13) lista deponentów – zbiór danych, o których mowa w art. 38g ust. 1;

14) dzień roboczy – dzień, który nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy i nie przypada w sobotę.”;

3) w art. 2a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku prowadzenia przez bank rachunku dla spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej deponentem jest ta spółka.”;

4) w art. 2b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunki uczestnictwa oddziału instytucji kredytowej, o którym mowa w ust. 2, w systemie gwarantowania określa Zarząd Funduszu w poro-

zumieniu z właściwym organem w oficjalnie uznanym systemie gwarantowania, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie. Warunki uczestnictwa określają w szczególności warunki dostępu do systemu wyliczania oddziału instytucji kredytowej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w art. 3, w sytuacji spełnienia warunku gwarancji oraz przez Komisję Nadzoru Finansowego. Warunki uczestnictwa w powyższym zakresie wymagają zasięgnięcia opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.”;

5) w art. 7 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zatwierdzanie wniosków Zarządu Funduszu w sprawie zaciągania kredytu, o którym mowa w art. 16a ust. 5;”;

6) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi od trzech do pięciu członków, w tym prezes i jego zastępca.”;

7) w art. 15 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 16a ust. 5;”;

8) w art. 16 w ust. 1 skreśla się pkt 3;

9) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Wypłaty środków gwarantowanych są dokonywane przez Fundusz z następujących środków, w określonej poniżej kolejności:

- 1) funduszu ochrony środków gwarantowanych banku, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji;
 - 2) funduszy ochrony środków gwarantowanych podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.
2. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych ze środków funduszu własnego Funduszu przeznaczonego do ewidencjonowania środków odzyskanych z mas upadłości banków.
3. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych ze środków funduszu własnego Funduszu, przeznaczonego do ewidencjonowania środków uzyskanych z opłat rocznych. Kwota wypłat nie może przewyższać wartości funduszu pomniejszonego o wartość bilansową wierzytelności sfinansowanych z tego funduszu.
4. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1–3, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych z innych źródeł, o których mowa w art. 15, z wyłączeniem art. 15 pkt 6, oraz ze środków pozostałych funduszy własnych, z wyłączeniem:
- 1) części funduszu własnego, tworzonego w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego;

- 2) funduszy własnych utworzonych wyłącznie w celu ewidencjonowania środków pieniężnych uzyskiwanych na podstawie odrębnych ustaw;
 - 3) funduszu z aktualizacji wyceny;
 - 4) niezatwierdzonego zysku z lat ubiegłych;
 - 5) zysku roku obrotowego.
5. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1–4, w sytuacji wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu Narodowy Bank Polski na wniosek Zarządu Funduszu może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, o którym mowa w art. 15 pkt 6, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.
6. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki tworzenia funduszy ochrony środków gwarantowanych przez podmioty objęte systemem gwarantowania, nie więcej jednak niż do wysokości 0,8 %. Wysokość i termin wniesienia kolejnej obowiązkowej wpłaty określa Zarząd Funduszu w drodze uchwały.
7. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty rocznej na rok bieżący, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6 %. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi dzień, na który oblicza się wysokość stawki opłaty rocznej, oraz termin jej wniesienia. Przepis art. 13 ust. 4 stosuje się odpowiednio.
8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 6 i 7, uwzględni w szczególności wysokość niezaspokojonych zobowiązań Funduszu z tytułu środków gwarantowanych.”;
- 10) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
- „Art. 17a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych.”;
- 11) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:
- „Obowiązkowy system gwarantowania”;
- 12) art. 21 i 22 otrzymują brzmienie:
- „Art. 21. Celem obowiązkowego systemu gwarantowania jest zapewnienie deponentom wypłaty, do wysokości określonej ustawą, środków gwarantowanych w razie ich niedostępności.

Art. 22. 1. Podmiotami stosunku gwarancji są:

- 1) Fundusz;

2) deponent.

2. Przedmiotem gwarancji jest wierzytelność deponenta, w związku z którą z dniem spełnienia warunku gwarancji nabywa on w stosunku do Funduszu, na warunkach określonych w ustawie, uprawnienie do świadczenia pieniężnego.
3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, w terminie 20 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę świadczenia pieniężnego, w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych banku lub w funkcjonowaniu systemu wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, Komisja Nadzoru Finansowego przedłuża na wniosek Zarządu Funduszu termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 10 dni roboczych, liczonych od dnia, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 3.
5. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4, w terminie 2 dni roboczych od dnia jego wniesienia.
6. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za wypłatę środków gwarantowanych osobom nieuprawnionym ani za wypłatę środków gwarantowanych w niewłaściwej wysokości, dokonaną zgodnie z listą deponentów, a także za niedokonanie wypłaty osobie uprawnionej w wyniku nieujawnienia jej na tej liście.
7. Członkowie Zarządu Funduszu działający z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat środków gwarantowanych.
8. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za niedokonanie wypłaty środków gwarantowanych w terminach określonych w niniejszej ustawie, jeżeli było to spowodowane siłą wyższą.”;

13) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Środki gwarantowane są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek bankowy, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych, o ile czynność ta została dokonana przed dniem spełnienia warunku gwarancji – do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100 000 euro – w 100 %.”,

b) uchyla się ust. 6;

14) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w kolejnym roku jest ustalana, z zastrzeżeniem ust. 3, nie później niż do końca poprzedniego roku kalendarzowego, jako iloczyn stawki w wysokości do 0,55 % i sumy

środków pieniężnych zgromadzonych w banku na wszystkich rachunkach, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾), za październik.”;

15) po art. 26 dodaje się art. 26a–26f w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, zarząd komisaryczny banku krajowego lub zarządca zagraniczny w rozumieniu art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze lub inny organ uprawniony do reprezentacji niezwłocznie przekazuje Fundusowi środki funduszu ochrony środków gwarantowanych.

2. Fundusz zawiadamia podmioty objęte systemem gwarantowania, w trybie określonym w art. 26l, o obowiązku wniesienia na rzecz Funduszu kwot przeznaczonych na wypłatę środków gwarantowanych (łączna kwota obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania). W zawiadomieniu Fundusz wskazuje rachunek bankowy, na który mają zostać dokonane wpłaty, oraz tytuł płatności. Wpłaty, do których są zobowiązane banki spółdzielcze – zrzeszone w bankach zrzeszających – wnoszą, w imieniu tych banków, banki zrzeszające.

3. Kwota, którą obowiązany jest wnieść każdy podmiot objęty systemem gwarantowania (obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania), zostaje ustalona jako kwota pozostająca w takiej proporcji do łącznej kwoty obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania, w jakiej pozostawała wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania do sumy funduszy ochrony środków gwarantowanych wszystkich podmiotów objętych systemem gwarantowania, z wyłączeniem podmiotu objętego systemem gwarantowania, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

4. Środki pochodzące z obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania przechodzą na własność Funduszu.

5. W dniu następującym po dniu dokonania obowiązkowej wpłaty, podmiot objęty systemem gwarantowania pomniejsza fundusz ochrony środków gwarantowanych o wartość odpowiadającą wpłacie.

Art. 26b. Obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania stanowi dla niego koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 26c. Przepisy dotyczące obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania stosuje się odpowiednio w przypadku dokonania przez Fundusz wypłat uzupełniających, o których mowa w rozdz. 4a.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317, z 2009 r. Nr 69, poz. 589 i Nr 143, poz. 1164 oraz z 2010 r. Nr 109, poz. 709.

Art. 26d. 1. Z tytułu wypłat środków gwarantowanych Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji o zapłatę kwot odpowiadających wartości sumy środków gwarantowanych, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 16a ust. 1 pkt 1. Funduszowi przysługuje roszczenie także po ogłoszeniu upadłości podmiotu.

2. Wypłata środków gwarantowanych pomniejsza proporcjonalnie poszczególne wierzytelności deponenta będące podstawą wyliczenia środków gwarantowanych.

Art. 26e. Aktywa, które stanowiły fundusz ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, nie wchodzi do masy upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania.

Art. 26f. 1. Na Fundusz przechodzą, z mocy prawa, wierzytelności przysługujące deponentowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości środków gwarantowanych.

2. W przypadku nabycia przedsiębiorstwa bankowego w trybie art. 437 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, na nabywcę nie przechodzą zobowiązania wynikające z wierzytelności Funduszu, o których mowa w ust. 1.”;

16) po art. 26f dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Sposób przeprowadzania wypłat środków gwarantowanych. Wypłaty uzupełniające

Art. 26g. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, w odniesieniu do:

- 1) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego bankiem krajowym – zarząd komisaryczny, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych banku na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządza listę deponentów w oparciu o system wyliczania banku;
 - 2) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – dyrektor oddziału, zarządca zagraniczny, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, lub inny organ uprawniony do reprezentacji oddziału w przypadku spełnienia warunku gwarancji, zwany dalej „podmiotem uprawnionym do reprezentacji”, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych banku na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządzają listę deponentów w oparciu o system wyliczania oddziału.
2. Zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji są odpowiedzialni za sporządzenie listy deponentów zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38j.
3. Odpowiedzialność za zgodność danych zawartych w systemie wyliczania z zapisami w księgach rachunkowych banku oraz z

rzeczywistym stanem prawnym ponosi zarząd podmiotu objętego systemem gwarantowania, a w przypadku uczestnika będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – osoby pełniące funkcję dyrektora oddziału – w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji.

Art. 26h. 1. Zarząd Funduszu sprawuje bieżącą kontrolę przygotowania listy deponentów przez zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dane deponentów znajdujące się na liście deponentów.

3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Funduszowi są udostępniane dane dotyczące deponentów zawarte w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru danych osobowych PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, o których mowa w odrębnych przepisach.

4. Fundusz przetwarza dane osobowe deponentów w okresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

5. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, Fundusz zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego, wzywając zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji do ich usunięcia.

Art. 26i. 1. Zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, przekazuje Funduszowi listę deponentów.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do poprawności poszczególnych danych na liście deponentów Fundusz dokonuje odpowiednich wypłat niezwłocznie po potwierdzeniu poprawności danych przez zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji. Kolejność uruchamiania środków, o których mowa w art. 16a ust. 1–4, jest określana w trybie wskazanym w art. 26p ust. 2.

Art. 26j. 1. Wypłat środków gwarantowanych dokonuje w imieniu i na rachunek Funduszu zarząd komisaryczny, podmiot uprawniony do reprezentacji lub podmiot, z którym Zarząd Funduszu zawrze umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych. Decyzję w tym zakresie podejmuje Zarząd Funduszu. Przy wyborze trybu wypłaty środków gwarantowanych Zarząd Funduszu powinien uwzględnić konieczność zapewnienia ochrony interesów deponentów, w tym terminowości wypłat, a także poziom kosztów przewidzianych do poniesienia w celu wypłaty środków gwarantowanych.

2. Zarządowi komisarycznemu, podmiotowi uprawnionemu do reprezentacji lub podmiotowi, który będzie dokonywał wypłat

środków gwarantowanych, Zarząd Funduszu przekazuje listę wypłat, zawierającą dane niezbędne do dokonywania wypłat.

3. Zarząd Funduszu sprawuje bieżącą kontrolę dokonywania wypłat środków gwarantowanych. W przypadku wypłat dokonywanych przez zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji przepisy art. 26h ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 26k. W przypadku ogłoszenia upadłości w trakcie dokonywania przez zarząd komisaryczny wypłat, o których mowa w art. 26j ust. 1, obowiązki związane z kontynuacją wypłat realizuje zarządca albo syndyk.

Art. 26l. 1. Zarząd Funduszu określa, w drodze uchwały:

- 1) informacje o podmiocie, za pośrednictwem którego będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych;
 - 2) sposób dokonywania wypłat;
 - 3) kwotę stanowiącą sumę środków gwarantowanych przekazywaną podmiotowi, o którym mowa w pkt 1, na wypłaty środków gwarantowanych;
 - 4) wysokość kwot obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania, o których mowa w art. 26a ust. 2, oraz termin ich wniesienia.
2. Zarząd Funduszu, określając na podstawie ust. 1 pkt 2 sposób dokonywania wypłat, ustala także zasady i tryb stwierdzania tożsamości deponenta, a w szczególności:
 - 1) dane identyfikujące deponenta, których umieszczenie na liście deponentów jest niezbędne do ustalenia tożsamości deponenta przez podmiot dokonujący wypłat, mając na uwadze powszechność posługiwania się tymi danymi przez deponentów, możliwość dokonania za pomocą tych danych jednoznacznej identyfikacji deponenta;
 - 2) rodzaje dokumentów stwierdzających tożsamość, za pomocą których podmiot dokonujący wypłat będzie identyfikował deponentów ubiegających się o wypłatę świadczeń gwarantowanych.
 3. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, Zarząd Funduszu podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia, w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania i zarządowi komisarycznemu, podmiotowi uprawnionemu do reprezentacji lub podmiotowi, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych.

Art. 26m. Środki na wypłatę środków gwarantowanych, przekazane podmiotowi, o którym mowa w art. 26l ust. 1 pkt 1, na podstawie uchwały Zarządu Funduszu, nie mogą być wykorzystane na żaden inny cel niż wypłata środków gwarantowanych. Środki te nie wchodzi do masy upadłości oraz nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

- Art. 26n. 1. Koszty czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych obciążają podmiot objęty obowiązkowym systemem gwarantowania, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.
2. W przypadku realizacji wypłat przez podmiot, z którym Fundusz zawarł odpowiednią umowę w tym zakresie, Fundusz pokrywa koszty tych czynności.
3. Z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 2, Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu, o którym mowa w ust. 1.
4. Po ogłoszeniu upadłości podmiotu, o którym mowa w ust. 1, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 26o. Po zakończeniu wypłat podmiot, o którym mowa w art. 26l ust. 1 pkt 1, lub zarządca albo syndyk, w terminie 5 dni roboczych od ostatniego dnia wypłat, dokonuje rozliczenia przeprowadzonych wypłat, przekazując Funduszowi w szczególności:

- 1) listę wypłat wraz z oznaczeniem świadczeń wypłaconych i niewypłaconych;
- 2) dokumentację potwierdzającą dokonanie wypłat;
- 3) niewypłacone kwoty.

- Art. 26p. 1. Roszczenia deponentów z tytułu gwarancji, nieujawnione w ramach listy deponentów, Fundusz zaspokaja w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania uzupełnionej listy deponentów przez zarządcę albo syndyka lub ustalonej listy wierzytelności lub wierzytelności wobec podmiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, stwierdzonej prawomocnym orzeczeniem sądu.
2. W przypadku dokonania wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, Zarząd Funduszu określa kolejność uruchamiania środków, o których mowa w art. 16a ust. 1–4.
3. W przypadku dokonania wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, po ogłoszeniu upadłości banku, Fundusz zgłasza sędziemu-komisarzowi wierzytelność z tego tytułu.

Art. 26q. 1. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych przysługiwały następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, i – niezależnie od przyczyny faktycznej lub prawnej – nie zostały wykazane w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania jako uprawnienia innej osoby lub innych osób, Fundusz jest zobowiązany do spełnienia wyłącznie jednego świadczenia gwarancyjnego z tytułu środków gwarantowanych, na rzecz następcy lub następców prawnych lub osób, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:
- 1) wysokość świadczenia zostaje określona bez uwzględnienia środków gwarantowanych, jakie mogą przysługiwać następ-

com prawnym oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z tytułu czynności dokonanych odrębnie od czynności będących podstawą powstania środków gwarantowanych poprzednika prawnego;

- 2) uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się na zasadach ogólnych zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasady dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 26r. Jeżeli w dniu wypłaty środków gwarantowanych przysługiwały one wyłącznie deponentowi, a następnie weszły do majątku, do którego uprawnienia przysługują następcy lub następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się na zasadach ogólnych zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasadami dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 26s. 1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zawiesza się wypłatę deponentowi środków gwarantowanych, na czas trwania blokady.

2. Jeżeli środki zdeponowane na rachunku zostaną uznane w całości lub w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa przewidzianego w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie korzystają z ochrony systemu gwarantowania w części, co do której orzeczono przepadek.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, uwzględni dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu, termin i sposób wysłania zawiadomienia, dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi, termin i sposób wysłania informacji oraz dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz.”;

17) uchyla się art. 27–35;

18) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Z tytułu opóźnienia w dokonywaniu opłat rocznych, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz wpłat, o których mowa w art. 26a ust. 2 i

art. 26c, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”;

19) w art. 38:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o zaistnieniu okoliczności, mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Fundusz przekazuje Narodowemu Bankowi Polskiemu informacje niezbędne do oceny stabilności i ryzyka systemu bankowego.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4 i 4a, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.¹⁰⁾).”;

20) po art. 38c dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b

Tryb pozyskiwania informacji o środkach gwarantowanych. Systemy wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania

Art. 38d. Środki gwarantowane są płatne na podstawie danych znajdujących się w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania.

Art. 38e. 1. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania jest odpowiedzialny zarząd banku, a w przypadku oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej – dyrektor oddziału.

2. Za przekazywanie Funduszowi danych, o których mowa w art. 38g ust. 1, znajdujących się w systemie wyliczania, w okresie do dnia spełnienia warunku gwarancji, jest odpowiedzialny odpowiednio – zarząd albo dyrektor oddziału.

Art. 38f. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, w odniesieniu do:

- 1) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego bankiem krajowym – zapewnienie funkcjonowania systemu wyliczania oraz przekazywania Funduszowi danych znajdujących się w systemie wyliczania jest zadaniem zarządu komisyjnego;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228, poz. 1507 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 126, poz. 853.

- 2) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – zapewnienie funkcjonowania systemu wyliczania oraz przekazywania Funduszowi danych znajdujących się w systemie wyliczania jest zadaniem dyrektora oddziału, zarządcy zagranicznego, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, lub innego organu uprawnionego do reprezentacji oddziału w przypadku spełnienia warunku gwarancji.

Art. 38g. 1. Dane pozwalające na identyfikację deponentów, miejsca ich zamieszkania lub siedziby oraz na określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych, zwane dalej „danymi”, są sporządzane w systemie wyliczania, codziennie, według stanu na koniec dnia.

2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przechowuje dane w systemie wyliczania, w sposób zapewniający ich odtworzenie oraz dostęp do nich Komisji Nadzoru Finansowego oraz Funduszowi.
3. Funduszowi przysługuje prawo kontroli prawidłowości danych zawartych w systemach wyliczania.
4. System wyliczania ani uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Podmiot objęty systemem gwarantowania stosuje odpowiednie zabezpieczenia, które zapewniają prawidłowe funkcjonowanie systemu wyliczania.
6. Podmiot objęty obowiązkowym systemem gwarantowania przeprowadza co najmniej raz na 6 miesięcy test systemu wyliczania, w szczególności w zakresie ustalenia, czy spełnione zostały warunki dla wykonania obowiązków ustawowych na wypadek spełnienia warunku gwarancji oraz czy zapewniona jest prawidłowość sporządzania przez podmiot objęty systemem gwarantowania danych o deponentach i środkach gwarantowanych. Wyniki testów są przekazywane do Funduszu i do Komisji Nadzoru Finansowego w terminie 14 dni od dnia ich zakończenia.

Art. 38h. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje Funduszowi na każde jego żądanie dane znajdujące się w systemie wyliczania pozwalające na identyfikację deponentów oraz wysokości środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom. Funduszowi przysługuje prawo kontroli otrzymanych danych.

2. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Funduszowi udostępniane są dane dotyczące deponentów zawarte w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru danych osobowych PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, o których mowa w odrębnych przepisach.

Art. 38i. 1. Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków związanych z wdrożeniem i utrzymywaniem prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować środki nadzorcze określone w art. 138 ust. 3 pkt 1–3 i 4 ustawy – Prawo bankowe.
3. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania nie posiada systemu wyliczania lub posiada nieprawidłowo funkcjonujący system wyliczania, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości do 0,4 % podstawy naliczania rezerwy obowiązkowej podmiotu objętego systemem gwarantowania za miesiąc, w którym stwierdzono niewykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 2, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania, który nie podlega obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej – w wysokości do równowartości w złotych kwoty 1 mln euro, według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z dnia wydania decyzji o nałożeniu kary.
4. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 2, przez osoby odpowiedzialne za wdrożenie i funkcjonowanie systemów wyliczania, Komisja Nadzoru Finansowego może stosować kary pieniężne, o których mowa w art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. Kara może zostać nałożona na członka zarządu banku lub dyrektora oddziału banku zagranicznego, lub dyrektora oddziału instytucji kredytowej.
5. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 3 i 4, na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.
6. Podmiot objęty systemem gwarantowania informuje Komisję Nadzoru Finansowego o członku zarządu banku albo o dyrektorze banku zagranicznego, albo o dyrektorze oddziału instytucji kredytowej, do których zakresu obowiązków należy zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu wyliczania.
7. Fundusz może wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego o podjęcie środków w ramach nadzoru, w zakresie kontroli prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania.

Art. 38j. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymogi, jakie powinien spełniać system wyliczania,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania, a także standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu, uwzględniając ich zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem,

4) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego,

5) tryb i sposób weryfikacji prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania

– mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Fundusz należycie przygotowanych i zweryfikowanych danych na potrzeby realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową.

Art. 38k. Fundusz, co najmniej raz w roku oraz na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, przeprowadza testy efektywności swoich systemów, w szczególności w zakresie możliwości wypłaty świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 22 ust. 2, w ustawowo określonym terminie. Wyniki testów są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w terminie 14 dni od dnia ich zakończenia.”;

21) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Umowny system gwarantowania”;

22) uchyla się art. 44.

Art. 2.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹¹⁾) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. W przypadkach uregulowanych w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176 oraz z 2010 r. Nr 140, poz. 943 i Nr 257, poz. 1724) NBP może udzielać kredytu krótkoterminowego Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317, z 2009 r. Nr 69, poz. 589 i Nr 143, poz. 1164 oraz z 2010 r. Nr 109, poz. 709.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228.

1) w art. 36 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bank powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o uzyskaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

2) w art. 40:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, warunki dostępu do systemu wyliczania, o którym mowa w art. 38d ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176 oraz z 2010 r. Nr 140, poz. 943 i Nr 257, poz. 1724), przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zezwoleniu na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju Komisja Nadzoru Finansowego ustala w szczególności siedzibę oddziału, rodzaj czynności bankowych, do wykonywania których oddział jest upoważniony, minimalną wysokość funduszy niezbędnych do działalności oddziału, warunki dostępu do systemu wyliczania przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji, a także zatwierdza projekt regulaminu oddziału. O wydaniu zezwolenia Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

3) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2:

a) lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,”;

b) w lit. t kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. u w brzmieniu:

„u) podmiotu, o którym mowa w art. 261 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji wypłat środków gwarantowanych,”;

4) art. 158 otrzymuje brzmienie:

„Art. 158. 1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa banku nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań, zarząd banku, zarząd komisaryczny lub likwidator powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, która podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

2. Jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową banku nie reguluje on swoich zobowiązań w zakresie wypłaty

środków, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, wobec deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej ustawy, Komisja Nadzoru Finansowego, w terminie 5 dni roboczych od dnia stwierdzenia tej okoliczności, podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

3. W przypadku banku spółdzielczego powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być złożone także przez zarząd banku zrzeszającego, który podpisał umowę zrzeszeniową z danym bankiem spółdzielczym.
4. Decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz przejęciu banku albo wystąpieniu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć także z własnej inicjatywy, jeżeli nie nastąpi powiadomienie, o którym mowa w ust. 1.
5. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, są podawane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.
6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają zaskarżeniu.
7. Komisja Nadzoru Finansowego zgodnie z art. 146 ust. 3 ustala wysokość wynagrodzenia, które przysługuje zarządowi komisarycznemu. Do kosztów działalności zarządu komisarycznego przepis art. 146 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
8. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do oddziału banku zagranicznego, który przystąpił do polskiego systemu gwarantowania, z tym że:
 - 1) powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest dokonać dyrektor oddziału,
 - 2) w stosunku do oddziału nie podejmuje się decyzji o przejęciu przez inny bank za zgodą banku przejmującego.”;

5) w art. 159 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunki i zakres działalności banku w okresie zawieszenia działalności określają decyzje, o których mowa w art. 158 ust. 1 i 2.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1037 i Nr 230, poz. 1509) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 427:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Przed ogłoszeniem upadłości banku, sąd wysłuchuje co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz co do osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy: przedstawiciela Komisji Nadzoru Finansowego, prezesa oraz innych członków ostatniego zarządu albo zarządu komisarycznego, względnie likwidatora banku, którego dotyczy wniosek. W przypadku postępowania dotyczącego upadłości banku państwowego lub banku będącego podmiotem zależnym od Skarbu Państwa, sąd wysłuchuje także przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”,
- b) uchyla się ust. 4;
- 2) uchyla się art. 428, 430 i 431;
- 3) art. 432 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 432. Sprawozdania, o których mowa w art. 168, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca przekazuje do wiadomości Komisji Nadzoru Finansowego.”;
- 4) uchyla się art. 435;
- 5) w art. 440:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych ulegają zaspokojeniu w kategorii drugiej.”,
- b) uchyla się ust. 3.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205, z późn. zm.¹³⁾) w art. 14:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku:
- 1) otwarcia likwidacji instytucji finansowej,
 - 2) ogłoszenia upadłości albo prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego instytucji finansowej, jeżeli jej majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - 3) ostatecznej decyzji organu nadzoru o cofnięciu zezwolenia albo w przypadku wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji finansowej prowadzącej IKE,
 - 4) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432, z 2009 r. Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 18, poz. 98.

– instytucja ta, zarząd komisaryczny lub syndyk są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, powiadomić o tym oszczędzającego, z zastrzeżeniem art. 28.”;

2) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

- „4. W przypadku niedopełnienia któregośkolwiek z obowiązków, o których mowa w ust. 3, przez oszczędzającego, jeżeli nie spełnia on warunków do wypłaty, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 lub w art. 46, następuje zwrot środków przyznanych w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym lub postępowaniu określającym sposób przeprowadzania wypłat środków gwarantowanych, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176 oraz z 2010 r. Nr 140, poz. 943 i Nr 257, poz. 1724) na podstawie przepisów właściwych dla danych instytucji finansowych prowadzących IKE.
5. W przypadku spełnienia przez oszczędzającego warunków, o których mowa w ust. 3, odpowiednio instytucja finansowa, zarząd komisaryczny, syndyk lub Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.¹⁴⁾), w przypadku zaspokajania roszczeń z umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3, lub Bankowy Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w przypadku zaspokajania roszczeń z umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4, są obowiązani do dokonania wypłaty transferowej środków przyznanych oszczędzającemu w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym lub postępowaniu określającym sposób przeprowadzania wypłat środków gwarantowanych, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, na IKE wskazane w potwierdzeniu zawarcia umowy.
6. Po dostarczeniu potwierdzenia zawarcia umowy albo potwierdzenia przystąpienia do programu emerytalnego odpowiednio instytucja dotychczas prowadząca IKE oszczędzającego, zarząd komisaryczny lub syndyk przesyła, w ciągu 14 dni, liczonych od dnia dostarczenia potwierdzenia, do:
- 1) instytucji finansowej, z którą oszczędzający zawarł umowę o prowadzenie IKE, lub
 - 2) zarządzającego programem emerytalnym w rozumieniu przepisów o pracowniczych programach emerytalnych, do którego oszczędzający przystąpił, zwanego dalej „zarządzającym”
- informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2.”.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 102, poz. 691, Nr 82, poz. 557 i Nr 133, poz. 922, z 2008 r. Nr 225, poz. 1486, z 2009 r. Nr 91, poz. 739 i Nr 97, poz. 802 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145 i Nr 43, poz. 246.

Art. 6.

Do wypłaty świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe, jeżeli spełnienie warunku gwarancji nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7.

1. Podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania przeprowadzą pierwszy test systemu wyliczania, o którym mowa w art. 38g ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie później niż do dnia 30 czerwca 2011 r.
2. Działanie, o którym mowa w art. 38g ust. 3 oraz art. 38h ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, zostanie podjęte przez Fundusz nie wcześniej niż 1 lipca 2011 r.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.